

Taçsız Kraliçeler Anneler

– KONUK YAZAR · 03 Aralık 2017

TAÇSIZ KRALİÇELER: ANNELER

‘Meleğimin Adı Ne?’ başlıklı bir hikâyeyi; Menekşe Kokulu Hikâyeler adlı, bilinen bir yayınevının kişisel gelişim serisi olan kokulu kitap serisinden, 69 adet hikâyeden derlenen bir eserin içinden beğendiğim bir düzyazıyı seçtim sizlere:

Bir zamanlar dünyaya gelmeye hazırlanan bir bebek varmış. Bir gün Allah’a sormuş:

“Allah’ım, beni yarın dünyaya göndereceğini söylediler fakat ben o kadar küçük ve güçsüzüm ki, orada nasıl yaşayacağım?”

“Tüm meleklerin arasından senin için bir tanesini seçtim. O seni bekliyor olacak ve seni koruyacak. Meleğin sana her gün ninniler söyleyecek ve gülümseyecek. Böylece sen onun sevgisini hissedecek ve mutlu olacaksın.”

“Peki, insanlar bana bir şeyler söylediklerinde, dillerini bilmeden söylenenleri nasıl anlayacağım?”

“Meleğin sana dünyada duyabileceğin en güzel ve tatlı sözcükleri söyleyecek, sana konuşmayı dikkatle ve sevgiyle öğretecek.”

“Peki, Allah’ım, ben seninle konuşmak istersem ne yapacağım?”

“Meleğin sana ellerini açarak bana dua etmeyi de öğretecek.”

“Dünyada kötü adamlar olduğunu duydum, beni kim koruyacak?”

“Meleğin seni kendi hayatı pahasına dahi olsa daima koruyacak.”

“Fakat ben, seni bir daha göremeyeceğim için çok üzgünüm.”

“Meleğin sana sürekli benden söz edecek ve bana ulaşmanın yollarını sana öğretecek.”

O sırada cennette bir sessizlik olur ve dünyanın sesleri cennete kadar ulaşır. Bebek gitmek üzere olduğunu anlar ve son bir soru sorar:

“Allah’ım eğer şimdi gitmek üzereysem lütfen çabuk söyle, benim meleğimin adı ne?”

“Meleğinin adının önemi yok, sen onu ‘anne’ diye çağıracaksın!”

Paylaştığım hikâyeyi eminim ki çoğunuz bir yerlerde okumuş yahut duymuşsunuzdur. Melekler içinde en melek olanı sanırım herkesin kendi anasıdır. Onlar öyle bir varlık ki her biri gelincik çiçeği kadar hassas ve özel, bir o kadar da doğaya sınıksız tutunan ağaçlarımız gibi sağlam karakterliler. Anne özlemiyle yanar gönül ateşi ve dudaklarımız bebekken konuşmaya başladığında önce ‘Anne...’ kelimesinden haz duyar. ‘An-ne’ diye heceleriz ağızımızda emzikliyken olan her adımımızda.

Saçımızda şiiirimsi dokunuşlar ve masalsi sıcaklık bırakır her ana. Eller anlayamaz belki sizi ama önce anneniz hissederek derinden. Pamuk gibi kalbi elmas pırıltısında ışık verir ellerimize. Ellerimize dokunan gül yaprağı gibidir pamuk elleri, alın teriyle emek verilen nasırlı elleri bile şükürün bereketini yudumlar

hanemize. Aslında her biri gönlümüzde kraliçedir, taçsız kraliçeler hem de. Alkışlanmayı ve övgüyü sevmeyen, iyiliklerini sessizce yapıp yavrusunu kamera gibi sevgiyle gözleyen mütevazı hanımlardır analar. Saliha kadın, nur yüzlü hanımlar grubundan ve babalarımızın gülden kraliçesidirler. Allah her birimizin annesini başımızdan eksik etmesin ve dualarla misafir edip cennette onları mutlu eylesin.